

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 17C/130/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3809207517
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2011:3809207517.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD. v právnej veci navrhovateľov: 1/ Z. N., narodený XX.X.XXXX, bytom S. XX, S., zastúpený advokátkou JUDr. Valériou Cechovou so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza a 2/ Z. N., narodená XX.X.XXXX, bytom S. XX, S., zastúpená navrhovateľom 1/ proti odporcovi: B. N., narodený XX.X.XXXX, bytom J. L. C. XX, S., zastúpený advokátkou JUDr. Zlaticou Hammerovou so sídlom Šumperská 27/3, Prievidza o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov pôvodnej navrhovateľky Z. N., narodenej XX.X.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX a odporcu B. N., narodeného XX.X.XXXX, ktoré vzniklo uzavretím manželstva XX.XX.XXXX a zaniklo jeho zrušením X.XX.XXXX sa vyporiadava tak, že nehnuteľnosti v katastrálnom území N. F.; a to stavby: rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku parcela číslo XX, hospodárska budova postavená na pozemku parcela číslo XX a hospodárska budova postavená na pozemku parcela číslo XX; a pozemky: parcela číslo XX o výmere 369 m² zastavané plochy a nádvorí a parcela číslo XX o výmere 328 m² záhrady, sa prikazujú do výlučného vlastníctva odporcu, ktorý je povinný právnym dôvodom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť dedičom Z. N., narodenej XX.X.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX, 48.650,- eur, a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n ý nahradiť štátu trovy konania vo výške 411,13 eur, ktoré je povinný zaplatiť Okresnému súdu Prievidza, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n ý nahradiť dedičom Z. N. narodenej XX.X.XXXX, ktorá zomrela XX.XX.XXXX trovy konania vo výške 2.105,76 eur, ktoré je povinný zaplatiť advokátke navrhovateľa 1/ a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n ý nahradiť navrhovateľovi 1/ trovy konania vo výške 2.106,77 eur, ktoré je povinný zaplatiť advokátke navrhovateľa 1/ a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je p o v i n ý zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 2.919,- eur, ktoré je povinný zaplatiť Okresnému súdu Prievidza do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Matka navrhovateľov 1/ a 2/ a manželka odporcu sa návrhom doručeným súdu dňa 9.7.2009 domáhala proti odporcovi vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pôvodná navrhovateľka v priebehu konania dňa 14.11.2009 zomrela, pričom v dedičskom konaní po navrhovateľke bolo zistené, že jej dedičmi zo zákona sú jej deti Z. N., narodený XX.X.XXXX a Z. N., narodená XX.X.XXXX a odporca, ktorý bol v čase jej smrti stále jej manželom, napriek tomu, že ich vzťahy boli vážne narušené a ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo právoplatnosťou rozhodnutia súdu o jeho zrušení. Pôvodná navrhovateľka zanechala závet, v ktorom všetok svoj majetok odkázala svojim dvom deťom - navrhovateľom 1/ a 2/. Platnosť tohto závetu je na návrh odporcu predmetom právoplatne

neskončeného súdneho konania na Okresnom súde Prievidza, sp.zn. 7C/16/2010. Vychádzajú z uvedeného, keďže bolo možné konať so všetkými osobami, ktoré prichádzali do úvahy ako dedičia po pôvodnej navrhovateľke, súd podľa § 107 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku po smrti pôvodnej navrhovateľky konal na jej mieste ako s navrhovateľmi 1/ a 2/ s jej deťmi, keďže manžel navrhovateľky bol už účastníkom konania ako odporca označený pôvodnou navrhovateľkou, ktorá v priebehu konania zomrela. V ďalšom konaní súd zistil, že navrhovateľka 2/, hoci nie je pozbavená spôsobilosti na právne úkony, je postihnutá duševnou poruchou, ktorá ju robí neschopnou robiť právne úkony týkajúce sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto jej za opatrovníka pre toto konanie ustanovil navrhovateľa 1/. Pôvodná navrhovateľka na začiatku konania vo svojom návrhu tvrdila skutočnosti, z ktorých vyplývalo, že podstatnou časťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov účastníkov konania sú nehnuteľnosti, tvoriace ich rodinný dom s príslušenými pozemkami a hospodárskymi budovami v hodnote 94.500,- eur, pričom ostatné hnutelné veci majú hodnotu len 5.500,- eur. Navrhovatelia 1/ a 2/ potom, ako s nimi súd začal konať po smrti pôvodnej navrhovateľky, tieto hnutelné veci vyporiadať nežiadali, žiadali vyporiadať len nehnuteľnosti patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v hodnote 94.500,- eur tak, aby boli tieto nehnuteľnosti prikázané do výlučného vlastníctva odporcu.

Odporca sa k návrhu pôvodnej navrhovateľky vyjadril prostredníctvom advokátky podaním doručeným súdu dňa 3.9.2009, pričom podstatou jeho námietok vo vzťahu k podanému návrhu boli tvrdenia týkajúce sa hodnoty nehnuteľností, keď odmietal hodnotu nehnuteľností tvrdenú navrhovateľkou a následne navrhovateľmi 1/ a 2/. Tvrdil, že musel na rodinnom dome účastníkov vykonať rôzne opravy a že mnohé časti rodinného domu účastníkov vyžadujú opravu. Neskôr tvrdil, že hodnota týchto nehnuteľností nemôže byť vyššia ako 70.000,- eur. Nehnuteľnosti chcel nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva. Potom ako navrhovatelia 1/ a 2/ žiadali z aktív bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadať len nehnuteľnosti s takýmto vyporiadáním súhlasil, no okrem toho žiadal, aby súd do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahrnul aj dlhy, ktoré mali vzniknúť na základe pôžičiek zobrať na výstavbu rodinného domu účastníkov. Takto žiadal v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov vyporiadať dlh voči svojej matke Z. N. vo výške 785.000,- Sk, svojej sestre A. C. vo výške 480.000,- Sk a svojim bratom A. N. vo výške 510.000,- Sk a A. N. vo výške 520.000,- Sk. Okrem toho odporca žiadal vyporiadať stavebné investície do stavby rodinného domu navrhovateľa 1/, pričom tvrdil hodnotu týchto investícií vo výške 1.200.000,- Sk, na ktoré si mal zobrať od svojich príbuzných pôžičku vo výške 800.000,- Sk.

Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18.11.2008, č.k. 8C/87/2008-9, výzvami advokátky pôvodnej navrhovateľky s návrhom dohody (čl. 5 - 8), znaleckým posudkom znalca Ing. Z. D. (čl. 10 - 44), dohodami o pôžičkách (čl. 65 - 68, 75 - 78), výsluchom svedkov: matky odporcu Z. N.j, brata odporcu A. N., sestry odporcu A. N., v čase výsluchu ešte nie účastníka konania, neskôr navrhovateľa 1/ syna pôvodných účastníkov Z. N., znaleckým posudkom znalca Ing. Adolfa Daubnera (čl. 130 - 169), kópiami listín zo spisov Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 7C/106/2010 a sp.zn. 5D/146/2009 (čl. 186 - 198), listinami o cene ponúkaných nehnuteľností (čl. 217 - 219), výsluchom znalca Ing. Adolfa Daubnera, listinami odporcu o stavebných výdavkoch (čl. 226 - 249), prehlásením o prevzatí finančnej hotovosti vo výške 150.000,- Sk (čl. 257), prehlásením (čl. 259), výsluchom odporcu, výsluchom navrhovateľa 1/ a listinou o rozdelení majetku (čl. 266).

Z vykonaného dokazovania s ohľadom na to, čo v priebehu konania tvrdili účastníci mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Manželstvo pôvodných účastníkov konania bolo uzavreté dňa 19.10.1973, pričom ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov bolo zrušené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 1.12.2008.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že počas trvania manželstva nadobudli do vlastníctva pozemky v katastrálnom území N. F., a to parcela číslo XX o výmere 369 m² zastavané plochy a nádvoria a parcela číslo XX o výmere 328 m² záhrady, pričom na pozemku parcela číslo XX postavili rodinný dom a na pozemku parcela číslo XX a pozemku parcela číslo XX postavili dve hospodárske budovy, ktoré však neboli ako samostatné stavby zapísané do katastra nehnuteľností. Stavebné povolenie na stavbu rodinného domu bolo vydané dňa 14.12.1976 a užívanie domu bolo povolené kolaudačným rozhodnutím dňa 31.10.1979. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že hodnota týchto nehnuteľností v katastrálnom území N. F.; a to stavieb: rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku parcela číslo XX, hospodárska budova postavená na pozemku parcela číslo XX a hospodárska budova postavená na pozemku parcela číslo XX; a pozemkov: parcela číslo XX o výmere 369 m² zastavané plochy a nádvoria a parcela číslo XX o výmere 328 m² záhrady je 97.300,- eur. Súd pri určení hodnoty týchto nehnuteľností vychádzal zo znaleckého posudku znalca Ing. Adolfa Daubnera. Proti tomuto skutkovému zisteniu neboli dôvodné námietky odporcu, ktorý tvrdil, že jednotlivé položky v znaleckom posudku

sú nadhodnotené v dôsledku toho, že sa na nich prejavujú rôzne znaky opotrebovania spôsobené ich vekom, resp. že nadhodnotenie vzniklo v dôsledku toho, že odporca vykonal rôzne opravy a výmenu jednotlivých zariadení po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z námietkami odporcu sa znalec zrozumiteľne a vnútorne nerozporne vypořiadal vo svojom výsluchu, keď uviedol to, že vek a opotrebenie jednotlivých častí rodinného domu účastníkov zohľadnil použitím koeficientu na zistenú všeobecnú hodnotu nehnuteľností, pričom poukázal aj predložením listinných dôkazov na ponúkanú cenu obdobných nehnuteľností v lokalite rodinného domu účastníkov konania. Po vykonaní výsluchu znalca odporca kontrolné znalecké dokazovanie nenavrhol, pričom súd bez jeho návrhu takéto dokazovanie považoval za neúčelné a nebol žiaden dôvod, aby súd takéto dokazovanie vykonal bez návrhu účastníkov, keďže hodnotu nehnuteľností zistenú súdom ustanoveným znalcom nepreukazovalo len vnútorne nerozporné vysvetlenie metodiky ohodnocovania týmto znalcom, ale aj ostatné vykonané dôkazy, a to znalcom predložené listiny o ponukách realitných kancelárii a pôvodnou navrhovateľkou predložený znalecký posudok znalca Ing. Miroslava Huliaka, ktorý nehnuteľnosti účastníkov konania ohodnotil na 94.500,- eur, a to bez toho, aby ohodnocoval jednu z hospodárskych budov.

Odporca tvrdil, že si postupne od svojich príbuzných požičal od doby, keď začal stavať rodinný dom v roku 1976, až do obdobia tesne pred zánikom bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov od svojej matky a troch súrodencov celkom čiastku 2.295.000,- Sk, ktorú im stále dlhuje. Pôvodná navrhovateľka ako aj navrhovatelia 1/ a 2/ takto tvrdené skutočnosti popreli. Z listinných dôkazov predložených odporcom vyplynulo, že odporca mal v roku 1991 so svojimi rodičmi F. a Z. podpísať listinu, v ktorej vyhlásil, že mu rodičia v rokoch 1977 až 1990 požičali čiastku 785.000,- na výstavbu rodinného domu vo N. F.. Súd tento dôkaz posúdil ako nedôveryhodný, keďže pri hodnote meny v 70. a 80. rokoch minulého storočia by odporca z čiastky 785.000,- korún musel postaviť nie jeden, ale najmenej dva rodinné domy. Uvedená listina bola nedôveryhodná aj z toho pohľadu, že za sumou 785.000,- je uvedená skratky meny „SK“, pričom v čase podpisu tejto listiny mala vtedy platná mena zaužívanú skratku „Kčs“ Obsah tejto listiny ani v podrobnostiach nekorešpondoval z obsahom výsluchu svedkyne, matky odporcu, ktorá sa na otázky súdu vyjadrovala nesúvisle a zmätočne, pričom v rozpore s listinou predloženou navrhovateľom tvrdila, že peniaze odporcovi požičiavala aj po roku 1991 na stavbu rodinného domu navrhovateľa 1/ v druhej polovici 90. rokov, teda až potom, ako mala byť podpísaná listina predložená odporcom. Rovnako je ekonomicky takmer nepredstaviteľné, aby rodičia odporcu požičali odporcovi ako jednému zo svojich detí v priebehu rokov 1977 a 1978 500.000,- Kčs tak, ako to tvrdila svedkyňa, keďže takáto čiastka peňazí v tom období predstavovala majetok rovnajúci sa hodnote dvoch celkom nových rodinných domov. Rovnako nedôveryhodné bolo aj dokazovanie zamerané na zistenie údajného dlhu odporcu vo vzťahu k jeho bratovi A. N., ktorý vo svojej výpovedi bez toho, aby to bolo predmetom dokazovania, vyjadroval svoje spontánne názory na vtedy ešte žijúcu navrhovateľku. Ďalej tvrdil, že odporcovi požičal v 80. rokoch 60.000,- Sk a v 90. rokoch do roka 2006 ďalších 460.000,- Sk, pričom tieto čiastky mal narátať spolu s odporcom v roku 2004 a listinu o tom, ktorú predložil odporca, mali vytvoriť po spoločnom nápadе v čase, keď mali začať problémy odporcu s pôvodnou navrhovateľkou. Tieto jeho tvrdenia boli v rozpore s obsahom listiny predloženej odporcom, podľa ktorej bola táto listina podpísaná v roku 2008, pričom podľa tejto listiny malo ísť o postupné pôžičky od roku 1994. Obdobné rozpory boli aj vo výpovedi svedkyne, sestry odporcu A. C. ktorá tvrdila, že odporca jej dlhuje 480.000,- Sk. Svedkyňa už na začiatku svojho výsluchu uviedla, že o tom, ako má vypovedať hovorila s inou osobou. Z výsluchu odporcu vyplynulo, že žiaden z jeho príbuzných, ktorých uvádzal ako svojich veriteľov, si voči nemu svoje práva na zaplatenie pomerne vysokých finančných čiastok na súde neuplatnil. Odporca na otázky súdu nevedel presne uviesť koľko jednotlivým osobám dlhuje, pričom odkazoval na to, že jeho dlh sa spláca z predaja zdedených nehnuteľností. Dlhy odporcu vo vzťahu k svojim príbuzným nepreukazovali ani listiny, v ktorých odporca svojim súrodencom v priebehu roka 2008 potvrdzoval výšku svojich údajných dlhov, keďže v čase, keď mali byť tieto listiny podpísané, už boli vzťahy medzi pôvodnou navrhovateľkou a odporcom vážne narušené. Vychádzajúc z uvedených rozporov v dôkazoch vykonaných na návrh odporcu na preukázanie jeho tvrdení o dlhoch patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd dospel k záveru, že tieto tvrdenia nie sú pravdivé a sú výsledkom odporcom a jeho príbuznými vytvorenou legendou potvrdenou výlučne nimi podpísanými listinami a ich tendenčnými výpoveďami bez toho, aby bolo vôbec preukázané, že údaje požičané peniaze sa použili v majetkovom spoločenstve pôvodnej navrhovateľky a odporcu. Vzhľadom na to, že tvrdenia odporcu o jeho údajných dlhoch sa po vykonanom dokazovaní javili ako celkom vymyslené, súd nepovažoval za potrebné vypočítať odporcom navrhnutého svedka brata JX., keďže nebol predpoklad, že by z jeho výsluchu bolo možné dospieť, čo i len čiastočne, k pravdivosti odporcom tvrdených skutočností.

Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedkov navrhnutých odporcom na zistenie odporcom tvrdených investícií do rodinného domu navrhovateľa 1/, keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ide

o investície, ktoré mali byť vykonané odporcom od roku 1995 najneskôr do konca roka 2007, ktoré odporca vykonal dobrovoľne na základe rodinného vzťahu otca a syna bez toho, aby bolo z tejto jeho činnosti možné vyvodiť akýkoľvek právny záväzok navrhovateľa 1/, či už vo vzťahu k odporcovi alebo bezpodielovému spoluvlastníctvu manželov. Ak by aj bola potvrdená pravdivosť tvrdení odporcu o týchto investíciách, bolo by možné z nich vyvodiť len prípadný nárok odporcu, resp. pôvodných účastníkov konania voči navrhovateľovi 1/ na vydanie bezdôvodného obohatenia. Takýto nárok odporcu voči navrhovateľovi 1/ by však bol podľa § 107 Občianskeho zákonníka premlčaný, a teda celkom bez hodnoty, a preto by ho ani nebolo možné vyporiadať v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako takýto dlh by nebolo možné vyporiadať v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže odporca tvrdil, že investície do domu navrhovateľa 1/ boli z pôžičiek, ktoré si bral od svojho príbuzenstva. Teda malo ísť výlučne o investície odporcu, jeho výlučný majetok vo vzťahu k navrhovateľovi 1/, ktorý v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemožno vyporiadať. Preto by bolo aj nadbytočné vykonávať navrhované dokazovanie o týchto skutočnostiach, keďže ich zistenie by nemalo pre rozhodnutie žiaden význam.

Z vykonaného dokazovania nakoniec vyplynulo, že navrhovateľka 2/ trpí duševnou poruchou, pre ktorú nie je spôsobilá samostatne užívať nehnuteľnosť. Vzťahy medzi navrhovateľom 1/ ako synom a odporcom ako otcom sú vážne narušené bez možnosti akéhokoľvek racionálneho kompromisu zo strany odporcu, ktorý okrem svojho podielu na nevyporiadanom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, má len majetok v podieloch na rôznych ťažko likvidných nehnuteľnostiach a jeho jediným príjmom je v súčasnosti invalidný dôchodok vo výške 280,- eur.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že účastníci konania počas trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nehnuteľné veci, ktorých hodnota predstavuje celkom 97.300,- eur. Z vykonaného dokazovania nevyplynuli skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť to, že to bezpodielového spoluvlastníctva manželov pôvodných účastníkov konania patrili dlhy tvrdené odporcom, resp. záväzky navrhovateľa 1/ vo vzťahu k tomuto nevyporiadanému bezpodielovému spoluvlastníctvu manželov.

Preto súd v rámci vyporiadania vychádzal z toho, že súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú len nehnuteľnosti v katastrálnom území N. F.; a to stavby: rodinný dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku parcela číslo XX, hospodárska budova postavená na pozemku parcela číslo XX a hospodárska budova postavená na pozemku parcela číslo XX; a pozemky: parcela číslo XX o výmere 369 m² zastavané plochy a nádvoria a parcela číslo XX o výmere 328 m² záhrady v hodnote 97.300,- eur a z toho, že namiesto pôvodnej navrhovateľky môžu vzniknúť práva len jej presne nezisteným dedičom, keďže nie je právoplatne skončené súdne konanie, v ktorom sa odporca domáha neplatnosti závetu pôvodnej navrhovateľky. Relatívne nejasný okruh dedičov pôvodnej navrhovateľky však nie je prekážkou rozhodnutia o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, keďže práva dedičov vyplývajúce z takéhoto rozhodnutia budú nevyhnutne predmetom neskončeného dedičského konania po pôvodnej navrhovateľke a účastníci dedičského konania budú zhodní s účastníkmi tohto konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Vychádzajúc z návrhov účastníkov, keď navrhovateľa 1/ a 2/ nemali záujem na nadobudnutí nehnuteľností, ktoré tvorili bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania a o tieto nehnuteľnosti mal záujem odporca a zo zistených skutočností, že nehnuteľnosti po zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov užíval výlučne odporca, súd rozhodol tak, že tieto nehnuteľnosti sa prikážu do výlučného

vlastníctva odporcu, a to aj napriek tomu, že u odporcu možno ťažko predpokladať dostatok hotovosti na výplatu dedičov pôvodnej poručiteľky bez toho, aby si hotovosť zabezpečil z cudzích zdrojov. Vyporiadanie nehnuteľností tak, že by boli prikázané do podielového spoluvlastníctva odporcu a dedičov pôvodnej navrhovateľky by bolo len odložením vyššie uvedeného ekonomického problému vyplývajúceho z nezáujmu navrhovateľov na nadobudnutí nehnuteľností a hotovostnej nedostatočnosti odporcu. V ďalšom vzťahu odporcu a dedičov pôvodnej navrhovateľky dôjde buď k uvedomeniu si odporcu toho, že bude povinný vyplatiť dedičov pôvodnej navrhovateľky, alebo k tomu, že si dedičia pôvodnej navrhovateľky po skončení dedičského konania uplatnia svoje právo na výplatu z bezpodielového spoluvlastníctva manželov v exekučnom konaní.

Na základe uvedeného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov nadobudne odporca do svojho vlastníctva majetok v hodnote 97.300,- eur, pričom do dedičstva po pôvodnej navrhovateľke z bezpodielového spoluvlastníctva manželov nenapadne žiaden majetok. Vychádzajúc z rovnosti podielov pôvodnej navrhovateľky a odporcu, preto súd rozhodol tak, že odporca je povinný právnym dôvodom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť dedičom pôvodnej navrhovateľky čiastku 48.650,- eur, a to do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Takto určená lehota na splnenie povinnosti odporcu s ohľadom na to, že o tomto práve bude nevyhnutne musieť prebehnúť dedičské konanie, je primeraná, keďže odporcovi umožní obstarat' si peniaze na výplatu dedičov pôvodnej navrhovateľky.

V priebehu konania vznikli štátu trovy výplatou znalečného znalcovi Ing. Adolfovi Daubnerovi vo výške 397,85 eur (čl. 171) a vo výške 13,28 eur (čl. 252), teda spolu vo výške 411,13 eur. O náhrade trov konania štátu súd rozhodol podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Pôvodná navrhovateľka a rovnako aj navrhovatelia 1/ a 2/ v priebehu konania navrhovali, aby bolo bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadané tak, že podstatná hodnota tohto spoluvlastníctva pripadne do vlastníctva odporcu s tým, že odporca vyplatí čiastku 50.000,- eur. Konanie až na nepatrné odchýlky v podobe nevyporiadania hnutelných vecí aj takto skončilo, keďže odporca bol zaviazaný na výplatu čiastky 48.650,- eur, čo treba posúdiť ako výsledok rovnajúci sa takmer úplnému procesnému neúspechu odporcu. Preto na náhradu trov konania štátu súd zaviazal takto procesne neúspešného odporcu.

Pôvodná navrhovateľka, ako aj navrhovatelia 1/ a 2/ si v priebehu konania uplatnili právo na náhradu trov konania. Pôvodná navrhovateľka a rovnako aj navrhovatelia 1/ a 2/ v priebehu konania navrhovali, aby bolo bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadané tak, že podstatná hodnota majetku tvorená nehnuteľnosťami pripadne do vlastníctva odporcu s tým, že odporca vyplatí čiastku 50.000,- eur. Konanie až na nepatrné odchýlky v podobe nevyporiadania hnutelných vecí aj takto skončilo, keďže odporca bol zaviazaný na výplatu čiastky 48.650,- eur, čo treba posúdiť ako takmer úplný procesný neúspech odporcu, resp. nepatrný procesný neúspech navrhovateľov. Preto súd o náhrade trov konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Preto súd priznal pôvodnej navrhovateľke a navrhovateľovi 1/ plnú náhradu trov konania. V priebehu konania vznikli trovy konania právnym zastúpením pôvodnej navrhovateľky a právnym zastúpením navrhovateľa 1/, pričom súd na strane jednej samostatne rozhodol o náhrade trov konania pôvodnej navrhovateľky, keďže tento nárok jej smrťou prešiel na jej dedičov a v dedičskom konaní sa bude musieť aj samostatne vyporiadať, a na strane druhej samostatne o nároku navrhovateľa 1/ na náhradu trov jeho konania. Pôvodnej navrhovateľke a navrhovateľovi 1/ vznikli trovy konania právnym zastúpením určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pričom súd pri určení výšky tarifnej odmeny vychádzal z § 10 ods. 6 vyhlášky, podľa ktorého vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je tarifnou hodnotou polovica hodnoty všetkých vecí, pohľadávok a záväzkov, ktoré sú predmetom vyporiadania. Teda v tomto prípade sa vychádza z tarifnej hodnoty 48.650,- eur, z ktorej základná sadzba podľa § 10 ods. 1 vyhlášky predstavuje 519,49 eur.

Pôvodnej navrhovateľke vznikli nasledovné trovy právneho zastúpenia: (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 519,49 eur a režijný paušál vo výške 6,95 eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - návrh podľa § 14 ods. 1 písm. b) vo výške 519,49 eur a režijný paušál vo výške 6,95 eur; (iii) tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 14.9.2009 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 519,49 eur, režijný paušál vo výške 6,95 eur a (iv) tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 11.11.2009 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 519,49 eur,

režijný paušál vo výške 6,95 eur, čo je spolu 2.105,76 eur, ktoré súd podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal odporcu zaplatiť advokátke navrhovateľa 1/.

Navrhovateľovi 1/ vznikli nasledovné trovy právneho zastúpenia: (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 22.12.2010 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 519,49 eur, režijný paušál vo výške 7,21 eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 3.10.2011 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 519,49 eur, režijný paušál vo výške 7,41 eur; (iii) tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 5.12.2011 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 519,49 eur, režijný paušál vo výške 7,41 eur a (iv) tarifná odmena za úkon právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 12.12.2011 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 519,49 eur, režijný paušál vo výške 7,41 eur, čo je spolu 2.106,77 eur, ktoré súd podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaviazal odporcu zaplatiť advokátke navrhovateľa 1/.

Podľa § 2 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch poplatníkom sú obaja účastníci v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu. Podľa položky 6 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa súdny poplatok platí z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom vo výške 3% a ak sa konanie skončilo súdnym zmierom vo výške 1%, najmenej 66 eur, najviac 16 596,50 eur. Súdne konanie bolo vyvolané tým, že odporca nereagoval na návrhy pôvodnej navrhovateľky na mimosúdne vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom vyporiadanie rozsudkom až na nepatrné odchýlky skončilo tak, ako to pôvodná navrhovateľka pred začatím konania navrhovala odporcovi. Preto súd podľa § 2 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch rozhodol tak, že poplatníkom súdneho poplatku bude odporca, pričom súdny poplatok predstavuje podľa položky 6 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch 3% z 97.300,- eur, čo je 2.919,- eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť Okresnému súdu Prievidza do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.